

risici at tage højde for, hvis man er ejer af en bolig. Så må man jo gøre op med sig selv, hvad man vil, hvad angår valg af boligform.

Formanden:

Så er det fru Lissa Mathiasen for et sidste spørgsmål.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg ved ikke rigtig, hvem det er, der politiserer. For jeg oplever egentlig, at ministeren, vel vidende at der nok kom nogle spørgsmål om det her i dag, har sat sig ned og fået embedsmænd til at hjælpe til med at fremskaffe oplysninger om, hvad der skete i 1933, og hvad der skete ndervejs. Jeg kan så forstå, at man ikke har haft tid til at gå det hele igennem, for så havde man nok også set, at der var en vedtagelse i starten af 1980'erne. Så der er egentlig mange forskellige ting, der ligger bagud i tid.

Nu må jeg konstatere – for det er sidste gang, jeg har mulighed for at spørge – enten at ministeren ikke vil svare, eller at regeringen ikke ønsker at gøre noget ved det. Der bliver jo ikke mere lighed og en bedre situation for lejerne, fordi man påtvinger lejerne i den almene sektor at levere af deres egne indbetalte midler. Det er lejernes egne penge, der er kommet en særskat på, og her siger man: Der skal betales 1,6 mia. kr. over de næste 4 år.

I den forbindelse spørger jeg så: Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at ligheden bliver større, at vi ikke ser, at svælgel bliver større og større, i form af at uligheden vokser? Det er de 1,6 mia. kr., jeg spørger til. Hvad vil man gøre for at sikre, at uligheden ikke vokser? Kunne jeg ikke her den sidste gang få en mulighed for at få et svar fra ministeren?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er sådan, at skatteborgerne i meget stort omfang bidrager til det almene byggeri, og det vil de også fortsat gøre. Nu er det med den ny boligaffale oven i købet sådan, at vi er kommet ned på, at andelen fra Landsbyggefonden er på 25 pct.

Jeg anerkender simpelt hen ikke en retorik om, at det skulle være en såkaldt særskat. Der er et helt specielt system for den almene sektor, hvor huslejen ligger fast, og hvor man, når de oprindelige lån er udamortiseret, fortsætter indbetalingen. Her synes jeg så, det er vigtigt, at de midler kommer lejerne til gode i overensstemmelse med det formål, der er med Landsbygge-

fonden, det vil sige at bidrage til renovering, til nybyggeri og også til at få løst de sociale problemer, der er i sektoren. Det synes jeg er at tage hånd om de problemer, der gør sig gældende for lejerne i den almene sektor. Og det er altså en indsats, som Socialdemokraterne har valgt at de overhovedet ikke vil tage del i eller tage ansvar for.

Så skatteborgerne bidrager fortsat i meget vid udstrækning til nybyggeriet, og vi har sænket niveauet for, hvor meget Landsbyggefonden skal bidrage med for netop at kunne imødekomme de andre ønsker, der er om en forstærket renoveringsindsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om The Euro-Mediterranean Partnership].

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 27/10 2006).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængsling i isolation).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Så skal vi behandle lovforslaget om varetægtsfængsling i isolation af justitsministeren. Det er dog ikke justitsministeren, vi agter at varetægts-